

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 1	Utgitt 9 januar	1948
Innhold.		Side
Bestem. om endr. i forskr. om omsetn. og bruk av norsk korn og erter		1
Skr. om stengjevedtekt for utsalsstader i Bø herad, Telemark fylke		2
» om omsetn. av hele og halve tønner		2
Bestem. om dispensasjon fra forbudet mot å fiske med snurpenot om natten under vintersildfiskeriene		3
Skr. om vedtekter til bygningsloven for Kirkenes		3
Bestem. om forbud mot snurpenotfiske på særlig viktige kastevåger m. v. under vintersildfiskeriene		7
» om fett og olje til spisebruk		10
» om omsetn. av tamrein m. v.		14
Skr. om stengjevedtekt for utsalsstader i Sand		15
Res. om kontroll med lønns- og arbeidsvilkår		15
Kunngj. om transportgodtgjørelse til avsidesliggende distrikter		17
» om do.		17
Skr. om utvidelse av bygningsdistriktet i Tromsdalen		18
» om brannlovens anvendelse i Bjernevatn		18

1947

Bestemmelser om endring i forskrifter av 9. 16 desbr. august 1945 om omsetning og bruk av norsk korn og erter.

(Gitt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet 16. desember 1947 i medhold av lov av 14. mai 1917, om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kongelig resolusjon av 26. januar 1945.)

I.

§ 2 i forskrifter av 9. august 1945 om omsetning og bruk av norsk korn og erter gis følgende tillegg:

Det er forbudt å bruke norskavlet hvete og rug og formalingsprodukter av disse kornslag til fôr.

Det er forbudt for produsent å bruke korn og erter til husholdningsbruk uten tilsvarende innlevering av brødmerker.

Formaling av hvete og rug for andre enn Statens Kornforretning kan bare foretas etter malingsanvisning utstedt av forsyningsnemnda i produsentens kommune.

II.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

1948

1947

— 2 —

18 desbr.

Skriv frå Sosialdepartementet.

Etter fullmakt gjeve ved kongeleg resolusjon frå 25. april 1924 stadfester departementet i samhøve med lov nr. 5 frå 25. juli 1913 med nokre redaksjonelle brigde vedtaket av Bø heradstyre, Telemark fylke, i møte 1. desember 1947 om ny vedtekt om stengjetid for utsalsstader.

Vedtekta gjeld inntil vidare å rekna frå 1. januar 1948.

Den eldre vedtekta fell burt frå same dagen.

Vedtekta lyder så:

§ 1. Utsalsstader for varer skal på kvardagar vera stengt frå kl. 17.30 til kl. 8, med desse undantak:

- a. Jul-, nyttår-, påske-, pinseften og laurdagar skal vera stengt frå kl. 16.
- b. På søn- og helgedagar og 3dje juledag skal det vera stengt heile dagen.

§ 2. Sal av bensin og olje kjem ikkje inn under vedtekta.

§ 3. I den tida det skal vera stengt må ein ikkje sleppe inn kunder, men det er fullt lovleg i opp til ein ½ time å ekspedera kunder som er kome inn før stengjetid.

§ 4. Dei som ikkje fylgjer vedtekta, vert straffa etter lova. (Jfr. straffelova § 339, 2.)

19 desbr.

Skrivelse fra Fiskeridepartementet om omsetning av hele og halve tønner.

I medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer av 14. mai 1917 og kongelig resolusjon av 26. januar 1945 har Fiskeridepartementet gitt følgende bestemmelser:

1. Salg, levering og kjøp av hele og halve tønner kan bare finne sted mot kjøpetillatelse utstedt av Fiskeridirektøren.

2. Samtykke til salg og levering fra produsent av hele og halve tønner kan bare gis til tønneprodusenter som er medlemmer av Norske Tønneprodusenters Landsforening.

3. Fiskeridirektøren kan pålegge tønneprodusenter og tønneforhandlere å gi månedlige beholdningsoppgaver.

4. Fiskeridirektøren kan dispensere fra bestemmelsene i punktene 1 og 2.

5. Bestemmelsene om straff og inndragning i lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer av 14. mai 1917, §§ 8 og 8 a, kommer til anvendelse ved overtredelse og medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser, samt ved forsøk herpå.

6. Disse bestemmelser trer i kraft 1. januar 1948.

Bestemmelser om dispensasjon fra forbudet mot 20 desbr.
å fiske med snurpenot om natten under vinter-
sildfiskeriene, jfr. § 31 A i lov av 25. juni 1937
om sild- og brislingfiskeriene.

I medhold av § 31 A i lov nr. 20 av 25. juni 1937 om sild-
og brislingfiskeriene har Fiskeridepartementet i dag bestemt:

§ 1. Under vintersildfiskeriene i sesongen 1948 skal det på
strekningen Selbjørnfjorden—Jærens rev være tillatt for snurpenot-
fiskere å søke etter sild og å fiske med snurpenot også i tiden fra
2 timer etter solnedgang til 3 timer før soloppgang utenfor en
grenselinje som trekkes opp slik:

Fra Slotterøy fyr til vestpynten av Kvitingen (beliggende på
59° 52,9' N. br. og 5° 2,5' O. lg.) — derfra til Terneskjær (belig-
gende på 59° 48,0' N. br. og 5° 3,0' O. lg.) — derfra til Boaskjær
(beliggende på 59° 38,5' N. br. og 5° 4,8' O. lg.) — derfra til Bøm-
melbåt (beliggende på 59° 32,1' N. br. og 5° 3,0' O. lg.) — derfra
til nordvestligste pynt av Utsira (beliggende på 59° 18,63' N. br. og
4° 51,75' O. lg.) — derfra til vestligste pynt av Utsira (beliggende
på 59° 18,4' N. br. og 4° 51,55' O. lg.) derfra til vestligste pynt av
Spanholmene (beliggende på 59° 17,0' N. br. og 4° 50,9' O. lg.) —
derfra til Lausungen (beliggende på 59° 16,3' N. br. og 4° 51,2' O. lg.)
— derfra til Sveljeskjær (beliggende på 59° 8,4' N. br. og 5° 10,9'
O. lg.) — derfra til vestligste tørrskjær ved Imsa (beliggende på
59° 0,45' N. br. og 5° 22,25' O. lg.) og derfra til et punkt beliggende
på 58° 46,1' N. br. og 5° 17,2' O. lg.) og derfra rettviseende øst til
lands.

Samme tillatelse gjelder for snurpenotfiske på strekningen Stad
til Selbjørnfjorden regnet fra Buholmene lykt til en linje rettviseende
øst-vest gjennom Slotterøy fyr.

§ 2. Unntatt fra denne bestemmelse er alle settegarnsfelter
for sild og torsk hvor redskaper står ute.

§ 3. Fiskeridirektøren bemyndiges til å gi snurpenotfiskere
adgang til å fiske i tiden mellom 2 timer etter soldnedgang og 3
timer før soloppgang på det sted hvor de ligger forankret. Tillatelsen
kan gis for begrensede områder av fiskefeltet.

§ 4. Disse bestemmelser trer i kraft 3 døgn etter at kunngjø-
relse er utferdiget.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

20 desbr.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924
stadfester departementet vedtak av Kirkenes herredstyre, Finn-
mark fylke, i møte senest 13. oktober 1947 om vedtekter til byg-
ningsloven for Kirkenes med noen endringer som er foretatt
av departementet.

Vedtektene lyder så:

Til lovens § 1.

1. Disse vedtekter gjelder for Kirkenes bygningsdistrikt som har følgende grenser:

Fra det punkt ved Kirkenesbekkens utløp i sjøen hvor herredets og A/S Sydvarangers grunn støter sammen (A). I østlig retning følger nå grenselinjen mellom disse eiendommer til Storgaten (B). Herfra i sørlig retning forbi det nordøstre hjørne av Dampcentralen. Herfra videre i sørlig retning langs det oppsatte flettverksgjerde som følges til det når Kirkenesbekken ved Strømsfoss (C), og derfra i rett linje til steinkai i Soldatbukten. Herfra følges vannlinjen ved springlavvannstand tilbake til utgangspunktet (A).

Til lovens § 8.

2. Bygningsrådet kan tillate midlertidig unntak fra lov og vedtekter i henhold til § 8 når betingelsene i denne paragraf etterkommes.

Til lovens § 17.

3. Bygningssjefen tillegges de gjøremål som i loven er tillagt bygningsrådet i følgende paragrafer: 99, 120, 121, 129, 131 punkt 1 (for så vidt angår mindre reparasjoner eller uvesentlige forandringer av eldre bygg), punkt 3 (for så vidt angår rivning). § 134 (hvis byggelinje og høyde på forhånd er fastsatt ved reguleringsplan eller byggeregler) §§ 135, 136, 141, 142, 145 punkt 1, 153. Videre de gjøremål som i §§ 18, 1. ledd, 19, 23, 24 og 25 samt i vedtekt til bygningslovens § 79 er tillagt bygningsrådet. Avgjørelse i henhold til reguleringsvedtektens § 25 kan først treffes etter at skjønnhetsrådet har uttalt seg. Samtlige avgjørelser refereres i nærmest følgende møte i bygningsrådet.

Til lovens § 28.

4. Bygningsrådet kan foreta mindre vesentlige endringer i stadfestet reguleringsplan i samsvar med bygningslovens § 28, 2.

Til lovens § 62.

5. Ingen tomt må bebygges med bygning bestemt til varig opphold for mennesker med mindre det til enhver tid er tilfredsstillende adgang til godt og rikelig drikkevann.

Til lovens § 67.

6. Uten bygningsrådets samtykke må tak eller gesims eller noen del derav ikke springe lenger fram fra veggens ytterflate enn 55 cm. Industristrøket unntatt.

Til lovens § 68.

7. Kjellernedgang fra gate eller offentlig plass tillates ikke. Trapper må ikke springe fram i gaten.

Til lovens § 74.

8. Med 2-etasjes hus menes hus som har to vinduer overfor hverandre på raftveggen og hvor minste innvendige høyde på langveggen er minst 2 m. 1½-etasjes hus kan ha inntil 1,5 m på samme vegg.

Til lovens § 79.

9. Alle bygninger fundamenteres til frostfri dybde.

Til lovens § 83.

10. Branngravl føres ikke opp over tak. Bestemmelsen i bygningslovens § 83,6 for øvrig må følges. Hvor unntagelsesvis avtrapping i høyden av bygningsrådet erkjennes som nødvendig, skal den høyere liggende del ha fasademessig behandling og taket krage ut under iakttagelse av § 86 og 87,1.

Til lovens § 87.

11. Takoppbygg på 1 etasjes hus utenom murtvangsstrøk kan utføres uten ildfast bekledning.

Til lovens § 89.

12. I sentrum kan bygninger på inntil 3 etasjer tillates oppført med 1 trapp for ikke mer enn 2 leiligheter pluss 2 enkeltrom i hver etasje.

Til lovens § 93.

13.

- a. Alle bygninger som ikke oppføres i tre, skal ha ildfaste etasjeskillere. Dette gjelder dog ikke beboelseshus med mindre grunnflate enn 150 m², og ikke flere enn 2 etasjer som oppføres utenfor murtvangsstrøk.
- b. Hus i sentrum og for øvrig med 3 eller flere etasjer skal ha brannsikker innredning. Loftsbuer skal utføres med nettingsvegger.
- c. Både under punkt a. og b. gjelder det at kjeller og loft regnes med i etasjeantallet når det er innredd rom som nevnt i bygningslovens §§ 104 og 105 og disse rom har en større utstrekning enn 1/3 av bygningens grunnflate.

Til lovens § 98.

14. Takvann avledes i sentrum direkte til kloakk.

20 desbr. Til lovens § 104.

15. I små eneboliger må gjennomsnittshøyden i rom med skråtak være minst 2,20 m. Høyden under skråtaket må ikke noe sted være under 1,5 m. Sengenissjer er dog tillatt.

Til lovens § 105.

16. Arbeidsrom og lignende (§ 105, 1) i kjeller hvis golv ligger lavere enn det bygningen omgivende jordsmon kan tillates innredt på betingelse av at golvet i rommet ikke noe sted ligger dypere enn 1 m under det tilstøtende jordsmon og at rommet for øvrig tilfredsstiller de i § 105 oppgitte krav.

Til lovens § 113.

17.

- a. Ildfast byggemateriale må brukes til bygningene som støter til Storgaten, Johan Knudtzens gate, le Maires gate, Torget, Wiullsgate og det område som omslutes av disse gater. Videre i butikkstrene på Myra og på Haganes samt for eventuelle forretningsbygg utetter Sjøgaten. De bygninger som er undergitt murtvang, er på stadfestet reguleringsplan avsatt med rød farge.
- b. Varelagrene på kaien skal utføres som brannsikre bygg. Dog kan bygningsrådet med brannstyrets samtykke gi dispensasjon fra dette.

Til lovens § 114.

18 Trebygning må ikke innta større grunnflate enn 150 m².

19. Innredning av enkelte rom på loft i 2 etasjes trebygning kan foretas med bygningsrådets samtykke og under iakttagelse av bestemmelsene i §§ 114, 2 og 104. Høyden til hovedgesims må for trehus ikke overstige 7 m og ingen utvendig trevegg være høyere enn 9 m, begge regnet fra terreng.

Til lovens § 137.

20. Ethvert byggeforetagende skal foreståes av en av bygningsrådet godkjent fagmann, som er ansvarlig for arbeidets riktige og fagmessige utførelse. For å kunne godkjennes som ansvarshavende må han kunne fylle de krav som bygningsrådet stiller til pålitelighet, samt godtgjøre å ha nødvendig fagutdannelse og praktisk øvelse i bygningsfaget.

Godkjennelse kan når som helst tilbakekalles av bygningsrådet hvis erfaring viser at vedkommende etter bygningsrådets skjønn ikke fyller disse betingelser for godkjennelse.

For mindre uthusbygninger uten ildsted kan bygningsrådet gi dispensasjon fra denne paragrafs bestemmelse.

Krever et foretagende særlig innsikt blir ved godkjennelse å ta hensyn til dette. Ved ombygging av ansvarshavende eller byggeherre skal bygningsrådet alltid varsles.

Til lovens § 144.

21.

- a. For anmeldelse og ved inspeksjon av nybygg betales for 1. etasje følgende gebyr:

Inntil	25 m ²		kr. 15
»	50 »		» 20
»	75 »		» 25
»	100 »		» 30
»	150 »		» 35
»	200 »		» 40

og derover for hvert 100 m² et tillegg av » 10

For hver følgende etasje tillegges en halvdel av hva det er bestemt for tilsvarende areal av 1. etasje.

- b. Ved påbygning og underbygning beregnes bare for den eller de etasjer som tilføyes. For en del av etasjen betales etter dennes flateinnhold. Denne beregningsmåte følges også for kvistværelser i nye etasjer.
- c. For lukkede og åpne skur (uthus) betales $\frac{1}{4}$ av det i punkt b fastsatte beløp.
- d. For tilsyn med oppførelse av røykpipe eller kanal, betales kr. 5. For tilsyn med bakerovn, varmeapparat og dampkjele samt større (murte) ildsteder i så vel gamle som nye bygninger betales kr. 10.
- e. For tilsyn med oppførelse av fabrikkskorsteinspiper betales kr. 4 for hver 4 m høyde, foruten gebyr til feiervesenet. Gebyret må innbetales til bygningsrådet før anmeldelsen behandles. I tvilstilfelle avgjør bygningsrådets formann hvilket beløp som blir å innbetale. Godkjennes ikke byggeanmeldelsen blir gebyret å tilbakebetale.

Til lovens § 155.

22. Disse vedtekter opphever dem som nå gjelder for Kirkenes.

Bestemmelser om forbud mot snurpenotfiske på 22 desbr. særlig viktige kastevåger og i trange fjorder og i sund hvor det er sildeinnsig under vinter-sildfiskeriene 1947—48.

Fiskeridepartementet har i dag i medhold av § 26 i lov om sild- og brislingfiskeriene av 25. juni 1937 nr. 20 og kongelig resolusjon av 3. desember 1937 bestemt:

I det tidsrom, på de områder og innenfor de grenser som er angitt nedenfor, skal det være forbudt å bruke snurpenot til snurping når det er landnotlag til stede. Oppsnurpet sildefangst skal det dog være tillatt å slepe inn på fredet område for låssetting:

I *Sogn og Fjordane fylke* i tiden fra 20. desember 1947 til 25. mars 1948. (Fra kl. 0 20. desember 1947 til kl. 24 25. mars 1948:

1. Bremangerpollen (kart nr. 27).

Innenfor en rett linje fra jernsøyle på Indre Grotle til jernsøyle nærmest Nåvene.

2. Fugleosen med tilliggende felt i Batalden (kart nr. 27 og 26).

Området innenfor en rett linje fra sørpynten av Rusø til Værholmen lykt og derfra rett linje gjennom jernstaken til Fanø, videre innenfor en rett linje fra vestre pynt av innløpet til Kvernhusvågen på Fanø til vestpynten av Teisthalsen. Området begrenses videre av rette linjer tvers over smaleste del av sundene mellom Teisthalsen og Skorpen og mellom Skorpen og Vevlungen.

3. Melvørsund og Værøyosen (kart nr. 25).

Området innenfor en rett linje fra Blesundskjær over Droge-skjær til nordpynten av Smelboskjær, derfra videre en rett linje til Håskjæret varde og videre en rett linje til ostpynten av Nordnesholmen. I sør begrenses området av en rett linje fra sørpynten av Myrevågholmen til pynten tvers over Melvørsundet.

4. Gjørøvik (Bulandet) (kart nr. 25).

Innenfor en rett linje fra nordpynten av Lakseskjæret til Gyrines.

5. Langøysund—Olderkalven (kart nr. 25).

Området begrenses i vest av en rett linje fra vestpynten av Langø til nordpynten av Gildreholmen, derfra en rett linje til vestpynten av Kjenholmen og videre en rett linje fra sørpynten av Kjenholmen til nærmeste pynt på Olderøen. I Nordost begrenses området av en rett linje trukket tvers over Langøysundet fra nordpynten av Olderkalv til Langø. I sørøst av en linje trukket tvers over smaleste del av sundet mellom Olderkalv og Olderøen.

6. Lågøyvågen (kart nr. 25).

Innenfor en rett linje fra nordpynten av Egholmen over jernsøyle på Sandholmboen til nærmeste vestlige pynt av Lågø.

7. Kolgrov (kart nr. 24).

Området innenfor en rett linje fra Meviknes til varden, derfra en rett linje til Dragskjær, derfra en rett linje til Legø lykt og videre en rett linje over sørpynten av Lyngø til land.

8. Koksøy (kart nr. 24).

Området innenfor en rett linje fra holmen vest for Grønø over Småkråkene til nordvestpynten av Koksø, herfra en rett linje gjennom østligste pynt av Grimsholmen til Bårø. I øst begrenses området av en linje fra Grimenøs nordostpynt til sørøstpynten av Koksø ytterst i Kokssundet.

9. Byrknesøyene (ytte) (kart nr. 24).

Området innenfor en rett linje fra Askaboen til nordpynten av Sandholmen, videre fra østpynten av Sandholmen til Størjohansø. I sør innenfor en linje fra Lillebeist over Dyreskjær til Røvenapene.

I *Hordaland fylke* i tiden fra 20. desember 1947 til 20. mars 1948. (Fra kl. 0 20. desember 1947 til kl. 24 20. mars 1948.

10. Kløfta-Makrellvåg (kart nr. 23).

Innenfor en rett linje fra sørvestpynten av Børiden langs østsiden av Kalven til Fosenøy. På østsiden begrenses området av en linje fra sørøstpynten av Børiden langs østsiden av Ærholmen til Fosenøy.

11. Algrøysanden (kart nr. 22).

Området innenfor en rett linje fra Tendskjær til Flatskjær, derfra videre rett linje langs østpynten av Kjendøen til Kårviknes på Algrøy. I øst begrenses området av en rett linje tvers over sundet vestenfor Knutholmen.

12. Vestre Møkstervåg (kart nr. 21).

Innenfor en rett linje fra Rørvikskaget i vestlig retning over vågen til ytterste pynt på vestsiden.

13. Lindøyosen (kart nr. 19).

Innenfor en rett linje fra Johanhammeren (ca. 500 meter innenfor Odenæs) o. s. o. til nærmeste pynt på Lindøyen.

14. Grutlefjord (kart nr. 19).

Innenfor en rett linje fra Bekkeneset til pynten på nordsiden av innløpet til Grutlefjorden.

15. Vestbøstadvåg (kart nr. 19).

Innenfor en rett linje fra pynt til pynt ytterst i innløpet til Vestbøstadvågen.

16. Bømmelhavn og Grotvik (kart nr. 19).

Innenfor en rett linje fra Fliistangen langs yttersiden av Havneholmen til sørpynten av østre innløp til Bømmelhavn.

17. Langevåg (kart nr. 19).

Innenfor en rett linje fra Uretangsflua til Rundetåen.

1948
1947

22 desbr. 18. Vorlandsvåg (kart nr. 19).

Innenfor en linje fra Rundetåen til nordre Hågardsholmen derfra til Hattsteinen.

I *Rogaland fylke* i tiden fra 1. februar til 20. mars 1948. (Fra kl. 0 1. februar 1948 til kl. 24 20. mars 1948):

19. Sælen—Vågavåg (kart nr. 17).

Området innenfor en rett linje fra Krokneset på Fosenøy til Smørstakk lykt, videre en rett linje fra sørpynten av Smørstakk til sørpynten av Lauvøy.

Mot ost begrenses området av en rett linje fra nordpynten av Sauøy til nærmeste pynt mot nord.

20. Trosnavåg (kart nr. 17).

Innenfor en rett linje fra Trosnavågneseet over vestkanten av Skruholmen og videre til lands.

21. Grønnestadvåg (kart nr. 17).

Innenfor en rett linje fra varden til Nebbeskjær.

22. Indre Røksund (kart nr. 18).

Innenfor en rett linje fra Lindøytåna til nærmeste pynt mot nordvest.

23. Høvring (kart nr. 17).

Innenfor en linje fra nordpynten av Kråkholmen til sørpynten av Straumsholmen og videre fra ostpynten av Straumsholmen til ostpynten av Høvring.

24. Aurvik (Kvitøy) (kart nr. 17).

Innenfor en linje fra nordpynten av Nordholmen til ytterste pynt på østsiden.

25. Vedavåg (kart nr. 17).

Området innenfor en linje fra Vedavåg lykt til båken på andre siden av vågen.

26. Nordvikvågen (kart nr. 17).

Innenfor en linje fra Perleneseet på vestsiden til ytterste pynt på østsiden av vågen.

22 desbr.

Bestemmelser om fett og olje til spisebruk.

(Gitt 22. desember 1947 av Det Kongelige Forsynings- og gjenreisningsdepartement i medhold av lov av 14. mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kongelig resolusjon av 26. januar 1945.)

§ 1. Disse bestemmelser omfatter:

a) Smør, margarin samt fast og flytende matfett. Med matfett

forstås også rå og ubearbeidet vegetabilsk fett og olje når disse kan bearbeides til spisebruk, dog unntatt linolje.

- b) Fetteemulsjoner og enhver blanding av fett og andre stoffer.

§ 2. Med de unntak som er nevnt særskilt i disse bestemmelser, er det forbudt å selge og kjøpe eller på annen måte overdra eller få overdratt varer som nevnt i § 1, uten mot samtidig

- a) klipp av merker på rasjoneringskort, eller
- b) levering av anvisning, eller
- c) levering av attestert utførselsangivelse.

§ 3. Rasjoneringskort utdeles av forsyningsnemnda.

Hvert merke på rasjoneringskortene gjelder for kjøp av enten 250 gr smør eller margarin eller 200 gr matfett.

Hvert merke gjelder i den tid Direktoratet for proviantering og rasjonering bestemmer.

Rasjoneringskort må for å være gyldig være stemplet av forsyningsnemnda og påført innehaverens navn og adresse.

Det er forbudt å overdra og få overdratt rasjoneringskort.

Løse merker gjelder ikke.

§ 4. Anvisninger utstedes av forsyningsnemnda eller av Direktoratet for proviantering og rasjonering, etter skriftlig søknad med beholdningsoppgave og nødvendige legitimasjoner for omsetning eller forbruk. Når ikke annet er sagt, utstedes anvisning av forsyningsnemnda.

Anvisningen skal være påført:

- a) kvantum, med tall og bokstaver,
- b) vareslag,
- c) navn og adresse til den som anvisningen utstedes til,
- d) utstederens stempel og underskrift og løpenummer for anvisningen.

Anvisningen er ugyldig:

- a) når de foran nevnte formalia ikke er i orden,
- b) når det er foretatt rettelser og overstrykninger som ikke er attestert av utstederen,
- c) utenfor den tidsfrist som er påført anvisningen.

Det kvantum anvisningen lyder på, må tas ut under ett.

Ubrukte og ugyldige anvisninger skal sendes tilbake til utstederen.

Anvisning gis i henhold til søknad for et bestemt formål. Det kan settes vilkår i det enkelte tilfelle for kjøpet og bruken av den anviste vare. Det er forbudt å nytte de anviste varer i strid med formålet eller vilkåret.

Det er forbudt å overdra eller få overdratt anvisninger.

§ 5. Ved salg til restaurant eller besetning ombord på norsk skip i utenriks fart, må det foreligge utførselsangivelse som er godtatt av tollvesenet. Når varen er brakt ombord, gir tollvesenet leverandøren en gjenpart av utførselsangivelsen med attestasjon herom.

§ 6. Rasjonens størrelse fastsettes av Direktoratet for proviantering og rasjonering som også kan treffe bestemmelse om tilleggsrasjoner til barn, syke og personer med særlig krevende arbeid.

§ 7. Med de unntak som er nevnt i § 8, skal personer som tilhører privathusholdninger, enkeltpersoner med egen husholdning, mannskap ombord på skip i innenriks fart og personer som bor fast i hotell, pensjonat eller annet herberge, ha rasjoneringskort for fett.

§ 8. Melkeprodusent som produserer smør har etter skriftlig søknad til forsyningsnemnda krav på å få utlevert fettkort i den utstrekning han ikke dekker sin rasjon i kortperioden ved egen produksjon eller med den del av denne som han beholder etter bevislig å ha solgt smør av egen produksjon.

Melkeprodusent (smørprodusent) som produserer smør, skal selge det smør han etter bestemmelsene ikke selv kan disponere til meieri, meieriorganisasjon, godkjent smørslag eller til annen godkjent mottaker.

§ 9. Anstalthusholdninger (så som sykehus, gamlehjem, barnehjem, asyler, fengsler og lignende) kan bare få kjøpt de i § 1 nevnte rasjonerte varer mot anvisning fra forsyningsnemnda. Har noen av anstalthusholdningens medlemmer fått utdelt rasjoneringskort, skal disse doneres hos anstaltens foresatte under oppholdet der, og av denne fraklippes de merker som gjelder for den tid oppholdet varer.

§ 10. Til bruk ved undervisning og til bruk i ervervsmessig virksomhet kan de i § 1 nevnte rasjonerte varer tildeles etter nærmere bestemmelse av Direktoratet for proviantering og rasjonering.

§ 11. Forhandler som selger de rasjonerte varer i detalj, skal minst en gang i måneden sende inn til forsyningsnemnda alle merker og alle anvisninger han har mottatt ved salg, og legge ved beholdningsoppgave. Nye anvisninger for innkjøp utstedes av nemnda på grunnlag av de merker og anvisninger som er innlevert.

Det er forbudt for detaljforhandler å nytte løse merker eller anvisninger som er mottatt ved salg, til innkjøp av nye varer.

§ 12. Forhandler som selger de rasjonerte varer en gros, skal ved hver måneds utgang sende til Direktoratet for proviantering og rasjonering oppgave som viser beholdninger, kjøp og salg, og legge ved de anvisninger som det er solgt mot i månedens løp.

Anvisning på kjøp av nye varer skjer fra direktoratet særskilt 22 desbr. søknad.

Engros-forhandler som samtidig driver detaljhandel, kan ikke overføre varer til detaljhandelen uten etter anvisning fra forsyningnemnda.

§ 13. Levering av smør fra melkeprodusent (smørprodusent) til meieri, meieriorganisasjon eller smørlag kan foregå uten anvisning.

§ 14. Levering av smør fra meieri eller smørlag til annet meieri eller smørlag, kan bare foregå mot anvisning.

Meieri og smørlag skal på samme måte som detaljforhandlere innlevere de merker og anvisninger det er solgt mot i månedens løp.

§ 11, annet ledd, får tilsvarende anvendelse for meieriers og smørlags detaljsalg.

§ 15. Når en melkeprodusent (smørprodusent) har fått tillatelse til levering av fjell- og gårdssmør til annen mottaker enn nevnt i § 13, jfr. § 8 annet ledd, kan levering fra produsenten til denne mottaker foregå uten anvisning.

§ 16. Levering av smør fra meieri eller smørlag til Norske Meieriers Salgssentral kan foregå uten anvisning.

Som legitimasjon for leveringen må meieriet eller smørlaget sende til forsyningnemnda, Salgssentralens kvitteringer for mottakelsen av forsendelsen.

§ 17. Levering av smør fra Norske Meieriers Salgssentral til engros-forhandler og til margarinfabrikk kan foregå uten anvisning.

Salgssentralen sender hver måned oppgave til Direktoratet for proviantering og rasjonering over beholdninger, mottak og salg i månedens løp.

§ 18. Utlevering av margarinråstoffer som går inn under § 1 fra herdningsfabrikker, oljemøller og raffinerier til margarinfabrikker, kan foregå uten anvisning for hver enkelt levering.

Herdningsfabrikker, oljemøller og raffinerier skal hver måned sende inn til Direktoratet for proviantering og rasjonering oppgave over beholdninger og leveranser av margasinråstoffer i månedens løp.

§ 19. Det er forbudt for andre enn margarinfabrikker å framstille margarin eller andre produkter til erstatning for smør eller margarin.

Det er forbudt for fabrikker for framstilling av margarin, og andre produkter som går inn under disse bestemmelser å bruke råstoffer som går inn under § 1 på annen måte enn til produksjon av de nevnte varer.

Margarinfabrikkene kan levere avfallsfett, herunder ferdige produkter som ikke kan anses egnet til spisebruk eller som ikke kan

22 desbr. raffineres til spisebruk, til godkjent såpefabrikk uten anvisning, men mot kvittering og erklæring om at fettene bare skal brukes til fremstilling av såpe.

Margarinfabrikker skal hver måned sende inn til Direktoratet for proviantering og rasjonering oppgaver på fastsatt skjema over produksjon og salg og sende inn de merker, anvisninger og utførelsesangivelser som det er solgt mot i månedens løp.

§ 20. Direktoratet for proviantering og rasjonering fastsetter nærmere forskrifter om omsetning av fettemulsjoner.

§ 21. Bedrifter som smelter talg for salg til andre, kan levere talg som ikke kan anses egnet til spisebruk eller som ikke kan raffineres til spisebruk til godkjent såpefabrikk uten anvisning, men mot kvittering med erklæring om at talgen bare skal brukes til framstilling av såpe.

Bedrifter som smelter talg for salg til andre, skal ved utgangen av hver måned sende forsyningsnemnda oppgaver over beholdning, produksjon og salg, og legge ved merker, anvisninger og kvitteringer for salget i måneden.

§ 22. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra disse bestemmelsene og gi utfyllende regler.

§ 23. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14. mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, §§ 8 og 8 a.

§ 24. Disse bestemmelser trer i kraft 1. januar 1948. Samtidig oppheves forordning av 1. mai 1942 om fett og olje til spisebruk med senere endringer og forskrifter som er gitt i medhold av denne og av Administrasjonsrådets bestemmelser av 22. juni 1940.

24 desbr. **Bestemmelser om omsetning av tamrein og slakt av tamrein.**

(Gitt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet 24. desember 1947 i medhold av lov av 14. mai 1917 om foranstaltninger til å sikre landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kongelig resolusjon av 26. januar 1945.)

§ 1. Forsyningsdepartementets bestemmelser av 2. september 1947 om omsetning av hest, storfe, gris, sau og geit og slakt av disse dyr, skal med de i §§ 2—3 nevnte unntak gjelde også for omsetning av tamrein og slakt av tamrein.

§ 2. Salg av livdyr kan foregå uten at det sendes melding til forsyningsnemnda. Forsyningsnemndene fører ikke register over tamrein.

§ 3. Bestemmelsene av 2. september 1947 §§ 5—6 om slakting til eget bruk m. v. gjelder bare for levering til de produsenter og arbeidere som er direkte beskjeftiget med reinsdriften.

§ 4. Disse bestemmelser trer i kraft 1. januar 1948.

Samtidig oppheves forordning av 18. september 1941 om slakting og omsetning av rein og om bruk og omsetning av kjøtt av rein, elg og hjort.

Skriv frå Sosialdepartementet.

24 desbr.

Etter fullmakt gjeve ved kongeleg resolusjon frå 25. april 1924 stadfester departementet i samhøve med lov nr. 5 frå 25. juli 1913 med nokre redaksjonelle brigde vedtaket av Sand heradstyre, Rogaland fylke, i møte 4. desember 1947 om ny vedtekt om stengjetid for utsalsstader.

Vedtekta gjeld inntil vidare, å rekne frå 15. januar 1948.

Den eldre vedtekta fell burt frå same dagen.

Vedtekta lyder så:

§ 1. Utsalsstader for varer skal med nedannemnde unnatak på kvardagar vera stengde frå kl. 17 til kl. 8. På søn- og helgedagar skal det haldast heilt stengt.

§ 2. Bensinstasjonar og utsalsstader som berre sel mjølk og mjølkeprodukt er unnateke frå føresegnene i denne vedtekta. Det same gjeld proviantering til skip og fiskefarty. Jfr. elles den ålmene helgedagslovgjeving og lov frå 14. juli 1897 om stengjing jolaftan kl. 18.

§ 3. I stengjingstida må ikkje kjøparar sleppast inn. Kunder som er komne inn før stengjingstid kan ekspederast etter stengjingstida.

§ 4. Desse vedtekter vert gjeldande for heile heradet, med unnatak for Vanvik. I Vanvik skal utsalsstadene vera heilt stengde på søn- og helgedagar. På jolaftan skal stengjast kl. 18.

§ 5. Brot på desse vedtekter vert straffa etter lova. Jfr. straffelova § 339, 2.

Kongelig resolusjon.

1948

2 janr.

Med heimel i § 4 i midlertidig lov av 30. juni 1947 om tillegg til lov om arbeidstvister av 5. mai 1927 blir det fastsatt følgende forskrifter om kontroll med lønns- og arbeidsvilkår:

§ 1. *Tariffavtaler som trenger godkjenning.*

Endringer i en tariffavtale der hverken Norsk Arbeidsgiverforening eller Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon eller et forbund som står i Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon er part, kan ikke

2 janr. gjennomføres uten godkjenning av Riksmeklingsmannen. Riksmeklingsmannen kan med bindende virkning fastsette de lønns- og arbeidsvilkår som skal gjelde.

Bestemmelsene i første ledd gjelder også nye tariffavtaler av nevnte art.

§ 2. *Individuelle lønnsavtaler som trenger godkjenning.*

1. I arbeidsforhold som ikke omfattes av en tariffavtale må ingen lønnsauke finne sted uten godkjenning av meklingsmyndighetene dersom den årlige lønn er over kr. 4 000, eller ved endringen bringes over dette beløp.

Det samme gjelder nye avtaler som fastsetter en lønn på mer enn kr. 4 000 årlig.

Som lønn regnes også verdien av fritt opphold, dyrtidstillegg, gratiale, naturalytelser og andre former for bedring av lønns- og arbeidsvilkår.

2. Regelen i punkt 1 gjelder for alle lønnsavtaler som er gjort etter 15. august 1947 i arbeidsforhold som ikke omfattes av en tariffavtale.

3. Individuelle lønnsavtaler som er gjort i tida fra 8. mai 1945 til 15. august 1947 er ikke gyldige med mindre de

a. er i samsvar med tariffavtale,

b. er i samsvar med regulativ opprettet før 8. mai 1945,

c. har gitt de samme dyrtidstillegg som er avtalt mellom Norsk Arbeidsgiverforening og Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon,

d. gjelder en årslønn som ikke kommer over kr. 8 000 med tillegg av enhver art,

e. er godkjent av meklingsmyndighetene.

§ 3. Godkjenning av meklingsmyndighetene er ikke påkrevd for vederlag som omfattes av Prisdirektoratets kunngjøring av 1. april 1947 om utbyttebegrensning i aksjeselskaper og begrensning av godtgjørelse til tillitsmenn i aksjeselskaper, samvirkelag og andre uansvarlige selskaper.

§ 4. Det som er bestemt i disse føresegner får anvendelse på lønns- og arbeidsvilkår i all privat og offentlig virksomhet med unntak av de lønsmottakere i statens tjeneste som går inn under lov av 6. juli 1933 (nr. 12) om forhandlingsrett for statstjenestemenn.

§ 5. Brott på disse forskriftene er straffbart, jfr. § 5 i midlertidig lov av 30. juni 1947 om tillegg til lov om arbeidstvister av 5. mai 1927.

§ 6. Disse forskrifter gjelder fra 1. januar 1948.

Kunngjøring fra Landbruksdepartementet om transport- 2 janr.
godtgjørelse til avsidesliggende distrikter.

I medhold av lov av 22. juni 1928 om landets kornforsyning, jfr. kongelig resolusjon av 28. juni 1929, II, bestemmes at punkt 3 i Landbruksdepartementets kunngjøring av 1ste juli 1929 — med senere endringer — inntil videre skal lyde:

Godtgjørelse for transport fra jernbanestasjon og skipsstoppested til avsidesliggende distrikter blir bare å betale for malingsprodukter av hvete, rug og bygg bestemt til folkemat. For transport som ikke er over 10 km betales ingen godtgjørelse.

Er veilengden over 10 km bemyndiges Statens Kornforretning til å fastsette godtgjørelsen som ikke må være større enn:

kr. 0,25 pr. 100 kg for veilengde over 10 km til og med 15 km			
» 0,40 » » »	—»—	15 »	—»— 20 »
» 0,55 » » »	—»—	20 »	—»— 25 »

Deretter betales et tillegg på kr. 0,15 pr. 100 kg for hver etterfølgende sone à 5 km inntil 65 km. For soner over 60 km til og med 65 km betales således kr. 1,75 pr. 100 kg. Dette refusjonsbeløp er maksimum selv om veilengden er større.

Kornforretningen har dog adgang til i særlige tilfelle å øke godtgjørelsen.

Minste mengde som det ytes transportgodtgjørelse for settes til 50 kg. I intet tilfelle godtgjøres mer enn det som er betalt.

For norsk korn som staten kjøper fra produsent betales transportgodtgjørelse etter tilsvarende bestemmelser.

Disse bestemmelser trer i kraft 1ste januar 1948.

Kunngjøring fra Landbruksdepartementet om transport- 2 janr.
godtgjørelse til avsidesliggende distrikter.

I medhold av midlertidig lov av 29. juni 1934 om krisetiltak til støtte for landbruket, jfr. kongelig resolusjon av 21. september 1934, bestemmes at punkt 5 i Landbruksdepartementets kunngjøring av 21. september 1934 — inntil videre skal lyde:

Godtgjørelse for transport av kraftfôr fra jernbanestasjon og skipsstoppested til avsidesliggende distrikter betales etter samme regler og satser som bestemt for matmel.

For transport som ikke er over 10 km betales ingen godtgjørelse.

Er veilengden over 10 km bemyndiges Statens Kornforretning til å fastsette godtgjørelsen som ikke må være større enn:

Norsk lovtidend, 1ste avd. Nr. 1, 1948.

2 janr.	kr. 0,25 pr. 100 kg for veilengde over 10 km til og med 15 km			
»	0,40 » » » —»—	15 »	—»—	20 »
»	0,55 » » » —»—	20 »	—»—	25 »

Deretter betales et tillegg på kr. 0,15 pr. 100 kg for hver etterfølgende sone à 5 km inntil 65 km. For soner over 60 km til og med 65 km betales således kr. 1,75 pr. 100 kg. Dette refusjonsbeløp er maksimum selv om veilengden er større.

Kornforretningen har dog adgang til i særlige tilfelle å øke godtgjørelsen.

Minste mengde som det ytes transportgodtgjørelse for settes til 50 kg. I intet tilfelle godtgjøres mer enn det som er betalt.

Disse bestemmelser trer i kraft 1ste januar 1948.

2 janr. Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 bestemmer departementet at loven skal gjøres gjeldende for et område i Tromsøysund herred, Troms fylke, innenfor disse grensene tegnet inn på et kart som beror i departementet:

Den utgår fra eiendommen Gammelgårds (gnr. 18, bnr. 8) søndre grense ved sjøen (punkt 1 på kartet) i rett linje til Fløias topp (punkt II på kartet) 671 m o. h. — Avstanden mellom punkt 1 og 2 er ca. 2 100 m. Derfra går linjen i ca. 1 900 m's lengde i nordøstlig retning til punkt III, som ligger ved Tromsdalselva, 850 m østenfor Sportskafeen (gnr. 17, bnr. 1).

Derfra går linjen i nordlig retning i rett linje over Nordfjelltoppen, 526 m o. h. (punkt IV på kartet) og fortsetter i samme retning i tilsammen ca. 5875 m's lengde fram til Krokkelva (punkt V på kartet) og følger videre elva i vestlig retning fram til sjøen — overensstemmende med Tromsø bys havneområde. Dette punkt VI på kartet.

2 janr. Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 65 i lov om brannvesenet av 15. august 1908 bestemmer departementet at loven skal gjelde for Bjørnevatn i Sør-Varanger herred, Finnmark fylke, innenfor de samme grenser som bygningsdistriktet.

Utgiver: Statsråd-sekretær Leif Østern.